ODTÜ Eylemi Özel Sayısı

Burjuvaziye ve oportünizme karşı savaş!

İleri demokratik halk devrimine gidiyoruz!

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!

İŞÇİNİN SESİ

Yıl: 6, Sayı: 103
3 Eylül 1979

Halkımızın gençliği direniyor

8 Ağustos Çarşamba

Orta Doğu Teknik Üniversitesi açıldı. Açılış töreni Deniz Kuvvetleri Komutanlığı' ndan getirilen bandonun İstiklâl Marşını çalmasıyla başladı. Bu sırada ilerici gençler protesto eylemi düzenlediler. Yerlerinden kalkmadılar ve marşı söylemediler. Kürt demokratları eyleme candan katıldılar. "Dev-Yol"un tabanı destekledi. İstiklâl Marşı söylenmedi.

Marşın bitiminde İlerici Gençler Derneği üyeleri Enternasyonal'i söylediler. Buna öğrencilerin büyük kesimi katıldı. Ardından Orta Doğu Teknik Üniversitesi' de oynanmak istenen oyunu açığa çıkaran belgiler atıldı. Dev-Yol'cu yöneticiler, Maocular, TİP'liler, CHP'liler şaşkına döndüler. Tören "oyun", başarıya ulaşamadı.

Gerçek demokratların, devrimcilerin, komünistlerin dışındaki herkes eyleme saldırdı. Bu koroya içimizdeki sağ oportünistler de katıldı. Açıktan değil ama içten içe eyleme karşı çıktılar.

9 Ağustos Perşembe

Türk burjuvazisi, gerici faşist güçler saldırılarını azgınlaştırdılar. *Politika* sessiz kaldı. Olaya yer vermedi.

İlerici gençler panolar asarak devrimci eylemi savundular. Forumlarda konuştular. Tüm guruplann yöneticileri hem eylemin, hem burjuvazinin tepkisiyle şaşkına döndüler. Tabanları çalkalandı, hâlâ çalkalanıyor.

10 Ağustos Cuma

Oportünistler açıktan saldırıya başladılar. Eylemi inkâr ettiler. Bulanıklık yarattılar. Burjuvaziye hoş gözükmeye çalıştılar.

11-12 Ağustos Cumartesi-Pazar

ODTÜ öğrencileri arasında yoğun tartışma.

13 Ağustos Pazartesi

"İstiklâl marşına ve Cumhuriyet'e saygı" yürüyüşü. İGD yürüyüş sırasında korsan eylem koydu. Bildiri dağıttı. Birdiriler uçtu uçtu, dağıldı. Yürüyüşün etkisi başarılı bir biçimde kırıldı. Yürüyüşe az sayıda öğretim üyesi ile Maocular katıldı.

15 Ağustos Çarşamba

İlerici gençlerin eylemleri oportünistlerce karalanıyor. Burjuvaziye ödün veriliyor.

Politika, Oya Baydar eylemi karalıyor. Uzun bir sessizliğin ardından devrimcilik adına devrimci eylem suçlanıyor.

Ne ilginçtir ki, oportünistlerle "solcu"lar bu konuda da anlaşıyorlar. "Solcu"ların yönetiminde bulundukları Öğrenci Temsilcileri Konseyi (ÖTK) eylemi karalıyor.

16 Ağustos Perşembe

Tartışmalar, forumlar birimlerde alıp gidiyor. Devrimcilere hem fiziksel, hem "ideolojik" saldırılar yoğunlaşıyor. Politikanın bulmacasında eylemle alay ediliyor.

İGD Genel Merkezi adına A. Muhtar Sökücü İGD'yi "aklama" açıklaması yapıyor. Ters bir açıklama. Liberal burjuvazinin gönlünü alma çabası.

Olay, hem Ankara'da, hem yurt çapında akla karayı belirliyor. Tartışmalar derinleşiyor ve genişliyor. Oportünistler olayı küllemeye çalışıyor. Önümüzdeki günlerde gerçek yurtseverlere her yoldan saldırıların yoğunlaşacağı anlaşılıyor.

18 Ağustos Cumartesi

ODTÜ Öğrenci İşleri Dekanı istifa etti. CHP, partisini "TKP güdümünde yönlendirmeye çalışan sabotör-provokatör"leri suçladı. CHP, oportünistlerle birliğinden memnunmuş ki, bozulunca feryadı bastı.

21 Ağustos Salı

Sıkıyönetim ODTÜ'ye baskınları sıklaştırıyor. Jandarma zırhlı araçlarla kapıya dayandı. Durum çok gergin.

28-29 Ağustos Salı-Çarşamba

"Yurtsever Komutanımız" Evren konuştu. Esti-üfürdü. "Hepinizi bir anda yokederiz" diye gözdağı vermeyi ihmal etmedi. Aynı gün sıkıyönetim ODTÜ'ye silâhlı bombalı bir baskın verdi. Eylemin 'sorumlularını' tutuklamak istedi. Ama karşısında tüm öğrencilerin tek yumruk gibi birliğini buldu. Öğrenciler eyleme yürekten sahip çıktıklarını gösterdiler. Devrimci eylemi devrimci kararlılıkla savundular.

Sıkıyönetim Komutanlığı önce arama yaptı, bir gurup öğrenciyi ayırıp tutuklamak istedi. Ama, orada bulunan 400'ü aşkın öğrenci, arkadaşlarını bırakmadılar. Direndiler. 400 devrimci birden tutuklandı. Mamak'taki Sıkıyönetim Komutanlığı'na götürüldüler.

30 Ağustos Perşembe

ODTÜ'lü öğrenciler her türlü baskıya karşı yiğitçe direniyorlar. Öğrenci Temsilciliği tutuklanan arkadaşları serbest bırakılana kadar derslere girmeyeceklerini duyurdular.

ODTÜ'lü devrimci öğrenciler, eylemleriyle halkımızın burjuva demagojilerine karşı duygularını dile getirdiler. Gerçeği mertçe koydular. Bu marş yurdu emperyalizme satanların, halkımızı iliğine, kemiğine sömürenlerin oyunlarını gizleyemez dediler. Oyunları açık ettiler. Oyun yalnızca ODTÜ'de değildir. Oyun Türkiye' dedir. İşte halkımızın gençleri ODTÜ eylemiyle Türkiye'deki oyunu sergilediler. Burjuvaziye korku salan budur.

ODTÜ eylemi yeni bir dönem açmıştır

R. Yürükoğlu

ODTÜ'de devrimci öğrencilerin, okulun anti-faşist, anti-emperyalist, gerçek yurtsever geleneğiyle sımsıkı bağlı çıkışları Türkiye devrim hareketinde yeni bir dönem açmıştır. Bu eylem birkaç bin kişinin katıldığı, dolayısıyla ülke çapında düşünüldüğünde küçük çapta bir eylemdir. Önemi sayısından gelmiyor. Bu eylem burjuvaziye ve oportünizme karşı, "solcu"luğa karşı devrim hareketimizin kıran kırana uzlaşmasız bolşevik yoldan ilerleyişini simgeliyor. Gelişimin yolunu gösteriyor. ODTÜ eyleminin tarihsel önemi buradadır!

ODTÜ'de devrimciler, Kürt demokratları, komünistler ne yaptılar? Lenin'in öğüdünü tuttular. Derin, bunalım dönemlerinde, devrimci durumda yığınlarda "şok" etkisi yapacak, onların içine sızdırılmış burjuva değerlerini sarsacak, özünde de biçiminde de doğru çarpıcı eylemler gerekir dediler. Yığının önüne geçip korkusuzca uyguladılar. Sonuç hiçbir duragan kafanın anlayamayacağı denli büyük oldu. Doğru devrimci çizgi yiğit militanların, halk savaşçılarının gönlünde yer tuttu. ODTÜ eyleminin tarihsel önemi buradadır.

ODTÜ eylemi, bir sürü dehşetli sosyalist gurubun ve ilerici maskesi takmış ama aslında İttihat-terakki artığı Türk milliyetçisi olan oportünistlerin gerçek yüzünü yığınlara gösterdi. Leninci çizgiyi ayırdı, çekti çıkardı. ODTÜ eyleminin tarihsel önemi buradadır.

ODTÜ'de Leninciler korkusuz çıkışlarıyla yeri ve zamanı doğru seçilmiş Leninci yöntemlerin yığını nasıl anında sarabildiğini kanıtladı. Kadrolarda niteliğin önemini gösterdi. ODTÜ eyleminin tarihsel önemi buradadır.

Bu eylem karşısında ne oldu?

Türk ordusunun kumandanları, *Türk* basınının kumandanları ayaklandı. Siyasal partilerin tümü birbiriyle yarışırcasına eylemi kınadı. Sol cephedeki tüm örgütler, hepsi, hepsi... Başı Maocular çekti.

Düşmanların tutumu olağandır. Ya dostlar ne yaptı? Politika gazetesinde Oya Baydar dolambaçlı cümleler ardında, Türk burjuvazisinin ve onun uşaklarının haçlı seferine katıldı. Ne yazık ki İGD Genel Başkanı da daha ciddi bir dille ama aynı özle kervana katıldı. Politika gazetesinin ve İGD Genel Başkanının öne sürdükleri fikirler nelerdi?

1. "Gerici, faşist, Maocu çevreler ODTÜ'nün açılışında gelişen bir takım olayları demagoji malzemesi yaparak... azgın bir anti-komünist kampanya açmışlardır." Halktan soyutlanacağız, fena şeyler olacak!
2. Milli marşa, bayrağa asıl işçi sınıfı devrimcileri sahip çıkmalıdırlar. Milli marşa ve bayrağa karşı tutum yurtseverlik ölçütüdür.
3. Tam da "MHP kapatılsın" kampanyası sırasında dikkatleri MHP' den uzağa çekti.

Yukarıda özetlediğimiz bu üç fikir üzerinde dikkatle düşününce, bunları ancak ya bir oportünistin ya da panik içinde başı dönmüş bir insanın yazabileceği kolayca anlaşılıyor.

Birincisi, Lenincilerin koyacağı her doğru eyleme halk düşmanlarından böylesi anti-komünist kampanyalarla yanıt verilecektir. Halkla bu kampanya odaklarını birbirine karıştırmayın. Gericilik meyve veren ağacı taşlar.

"Halktan soyutlanırız" kuşkusuna gelince, halka gerçek kurtuluş yolunu gösterenler halktan soyutlanmazlar. Hiçbir burjuva kampanyasının buna gücü yetmez. Kastınız burjuvadan soyutlanmaksa, devrimci durumda burjuvadan, küçük burjuvadan soyutlanmayan hiçbir hareket halkla kaynaşamaz. Burjuvazinin kabul edebileceği sınırlar içindeki hiçbir eylem devrimci durumda yığınları sürüklemez. İşte örnek: "MHP kapatılsın" eylemi. Belgisi belirsiz, kim kapatacak, CHP mi? Bugün Türkiye'de yığınlar böylesi belgilerin ardından yürümez. Biçimi ölgün ve çok "saygıdeğer" (Başbakana imzalı metin sunma). Türkiye'de savaşım o boyutları aşalı yıllar oluyor.

Ayrıca, Lenin yalnız devrimci durumda değil, her durumda burjuvaziden ve küçük burjuvaziden *soyutlanmak* gereği üstünde ısrarla durur. Birlikte okuyalım:

"Sosyal demokrasi (Komünizm —R.Y) kendini küçük burjuva halktan *soyutlamalıdır*.... Çünkü (herzaman—R.Y) şu iki durumdan biridir: Ya küçük burjuvazinin kararsızlığı, genel olarak küçük burjuvazinin kaypak doğasının ve devrimin zor ve çetin gelişmesinin bir göstergesidir ama devrimin sonunu ya da gücünü tükendiğini simgelemez... O zaman sosyal demokrat (komünist —R.Y) proletarya , kendini küçük burjuva halktaki her çeşit kararsızlık ve sallantıdan soyutlayarak onu savaşım için *eğitir*, savaşım için hazırlık sürecinde onu yetiştirir, onun siyasal bilincini, kararlılığını , sağlamlığını vb., geliştirir.Ya da küçük burjuva halkın sallantısı bugünkü burjuva devriminin sonunun göstergesidir... O zaman da sosyal demokrat (komünist —R.Y.) proletarya kendini küçük burjuvanın sallantısından (ya da ihanetinden) *yine soyutlamalıdır* ki işçi sınıfı yığınlarını sınıf bilinci yönünde eğitebilsin, onları bir sonraki devrime daha planlı, daha sağlam ve belirleyici olarak katılmaya hazırlayabilsin.

"Her iki durumda da,ve her durumda sosyal demokrat (komünist—R.Y.) proletarya kendini, *Kadet (CHP anlayın—R.Y) illüzyonlara batmış olan* küçük burjuva halktan soyutlamalıdır ve bunu koşulsuz yapmalıdır." (Lenin, *Toplu Yapıtlar*. İngilizce basım, c.12, ss. 407-408)

İki çizgi, iki sonuç! ODTÜ eylemi ve "MHP kapatılsın" eylemi. birinde bir avuç kahraman, yığınların *gerçek özlemlerini* dile getiriyor, ülkeyi yerinden oynatıyor, devrimci yığınlara moral götürüyor. Ve en önemlisi, halktan tepki görmüyor. Ötekisi de, burjuvaziyi ürkütmeyen sınırlar içinde kalmak çabası, değil yığınların, militanların bile içine eziklik, yılgınlık getiriyor.

İkincisi, milli marşla, bayrağı yurtseverlik ölçütü olarak göstermek demagoji filân değil, halka karşı işlenmiş bir suçtur. Yığınların devrimci bilincine karşı işlenmiş bir suçtur.

İlerici gençlerin ODTÜ'de ve Ankara sokaklarında dağıttıkları bildiride dedikleri gibi, "ulusal bağımsızlığımızın gerçek savunucuları, gerçek savaşçıları devrimciler komünistlerdir". Bunun ölçütü de marş filân değil, ulusal ve toplumsal kurtuluş için günün gerektirdiği yöntemlerle savaş vermektir. Ve de marşa, vb. ne karşı bugüne dek doğru devrimci bilinci aşılamamış olmak ciddi bir hatadır. Onun için yurtseverliği bayrağa, marşa dek uzatmayın!

Bir kez, o marş, sizin dediğiniz gibi "kurtuluş savaşının içinden doğmuş" değildir. Savaştan sonra, halkın ulusal duygularını sömürmek üzere *Türk* burjuvazisinin gerici bir şaire yazdırdığı, Türk milliyetçisi, ırkçı özde bir marşdır. "Kahraman ırkıma bir gül" diyen o marş, ulusal direnişin değil, o direnişde öncülüğü ele geçiren burjuvazinin yarım yüzyıllık simgesidir. Türkiye insanının dörtte biri olan Kürt halkının, o marş her söylenişte içinin kan ağladığını unutmayın. Halkımızın ulusal kurtuluş savaşının gerçek simgesi olan türkülerini, marşlarını unutmayın. Her kapitalist ulusda, sömürenler ve sömürülenler olarak iki ulus olduğunu unutmayın.

Sonra, "komünist, halkın ulusal duygularına saygılıdır" doğrusunu çarpıtmayın. Ulusal değerler için, ulusal bağımsızlığımız için çarpışanlar en başta komünistlerdir. Ama halkımızın "milli marş"a olan tutumuyla, kemalistlerin tutumunu karıştırmayın. Milli marşa karşı tutumu yarım yüzyıllık aşağılık siyasetiyle "yurtseverlik"le eş göstermeye çalışan *Türk* burjuvazisinin tuzağına düşmeyin.

Üçüncüsü, bu "tam da MHP köşeye sıkışmışken olur mu canım" mantığının artık iyice tadı kaçtı. İşte bu tam bir demagojidir.

Aynı sözü, *Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye* kitabını "eleştirirken" de söylediler. Hem de son biçimiyle ikinci basımı aralık 1978'de çıkan bir kitap için, tam 9 ay sonra! Kitabın yayınlanışından tam 9 ay sonra, "tam da MHP köşeye sıkışmışken, oldu mu bu" dediler. Şimdi yine söylüyorlar! Sonra da MHP'nin kapatılamayışının(!) suçunu bize yükleyecekler.

Oportünistler, her dönemin kendine özgü savaşım biçimleri olduğunu anlamıyorlar. Bugünün İngilteresi'nde, Almanyası'nda uygulanacak yöntemleri dünyada en yüksek sınıf savaşımının geçtiği ülkelerden biri olan Türkiye'ye taşımaya çalışıyorlar. Oysa hareket o yöntemleri de, onları getirmeye kalkanları da çoktan aşmış. O zaman dönüp 1965 sonrası çok duyduğumuz "aman ha faşizm gelir" anlayışını başka sözcüklerle önümüze sermeye yelteniyorlar.

Bolşevikler kaya gibi sakin, gücünden emin, halkının sağduyusuna güvenle ilerliyor. Menşevikler aşağılık dedikodularına, bürokratik hot zotlarına karşın 1977'den bu yana iflâs eden siyasetlerinin telâşı içindedir. O cephede panik var. Ayaklarının altındaki toprak kayıyor. Ama korkunun ecele bir yararı olmayacaktır.

Oportünistlerin tutumu karşısında son, ama son derecede önemli bir nokta. Diyelim ki ODTÜ'deki kahraman çıkışı yapan devrimciler yanlış bir iş yaptı. Kendisine devrimci diyen ne yapar? İti köpeği devrimcilere saldırırken, o da mı katılır saldırıya? Ya da, burjuvaziye dönüp, "vallahi billahi, ben o görüşte değilim, ben onlardan değilim" yollu günah mı çıkarır? Yoksa, eylemin yanlışlığını bir yanda koyarken, öte yanda bu eylemi koyan devrimcilerin yiğitliğini, devrime adanmışlığını över, onları anti-komünist haçlı seferi karşısında korur mu?

Bizim bildiğimiz, kendine "işçi sınıfı devrimcisi" adını yakıştıran herkesin, eylem yanlış bile olsa (ki doğrudur), onu yapan devrimcileri anti-komünizm karşısında korumak boynunun borcudur. Bunun tersine davrananlar, en hafif eleştiriyle, güç anlarda ordusunu terkeden

askerden öteye geçemez.

Neyse, ODTÜ eylemi sonucunda, Leninci çizgi karşısında gericisiyle, Türk milliyetçisiyle, burjuvazisiyle, sahte devrimcisiyle geniş bir cephe oluştu. Bu *çok iyi* birşey oldu. Son yıllarda ideolojik düzeyde kendini tüm öteki akımlardan ayıran Leninci çizgi, sınıf savaşımının harında da ayırdı.

İlerici gençliğin tabanı, pekçok şubesiyle, ODTÜ eylemini destekledi. Ankara'da ilerici gençlik, eylemi sonuna dek savunuyor. Savunacaklar. Hepsi, yurdun dört bir yanında savunuyor. Halkımızın bu en güzel evlâtları kimsenin kaşı gözü için devrim savaşına dalmadı.

Şimdi hangi akımdan olursa olsun yaşamını devrime adamış yiğitlere bir sözümüz var: Dönüp bir çevrenize bakın. Nerede, kimler birlikte duruyor? Maocular'ın, TİP'in, CHP'nin, Türk milliyetçilerinin, oportünistlerin, "solcular"ın, tümünün aynı şeyleri gevelemesi size onların nasıl bir "kutsal ittifak" olduğunu çok iyi sergileyecektir.

Öte yanda Türk burjuvazisinin ve oportünistlerin tutumundan destek alan "solcular", eylemin ardından ODTÜ'de devrimcilere saldırdılar Sayıca daha büyük bir grubun saldırısı etkin biçimde püskürtüldü. Ama gelişmeler, faşistlerin ve bazı gözleri bağlı "solcu"ların saldırılarının yoğunlaşacağını gösteriyor. Bunun da vebali oportünistlerin boynunadır.

İşçiler, ileri demokratik halk devriminin önderisiniz. Türk milliyetçiliğinin ve onun pembe boyalı uzantılarının devrimci gençliğe karşı saldırısında onları koruyacaksınız.

Anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci ve ulusal zulme karşı savaşın bugünlere gelmesinde büyük katkısı olan yurtsever gençliğimiz, özlemlerini en iyi dile getiren komünistleri,

Yüzyıllardır Türk milliyetçiliğinden anlatılmaz acılar alan Kürt halkı, ulusların kendi yazgısını kendisinin belirlemesi hakkını ikircimsiz savunan bolşevikleri,

Devlet-tekelci kapitalizminin pençesinde kıvranan, kapitalizmin hızla gelişmesinden olduğu kadar geriliğinden de çeken az ve orta topraklı köylü, çıkarlarının en iyi savunucusu olan Lenincileri,

Toplumdaki yeri nedeniyle çektiği yetmiyormuş gibi bir de ordunun faşist yapısından çeken asker, ve özellikle asker, komünist savaşçıları KORUYACAKTIR.

Gelen günler bizimdir. Haydi, daha hızlı savaşa!

Selam olsun burjuvaziye korku salanlara

ODTÜ 8 ağustosda açıldı. Burjuvazi bu açılış törenine gerçekten de büyük bir önem veriyordu. Birçok "ılımlı" parlamenteri, uzlaştırıcı öğretim üyelerini, yatıştırıcı "hoca"ları bu "yaramaz" çocukları birlikte ODTÜ stadyumunda topladılar. Deniz Kuvvetleri Bandosu renkli sempatik görünümüyle stada girdi. Yöneticilerde yeni sömestirin kazasız belâsız atlatılacağına dair büyük bir iyi niyet havası esiyordu.

Ancak törenin daha başında beklemedikleri bir olay oldu. "İstiklâl" marşı çalmaya başlayınca bazı kukulatalı öğretim görevlileriyle, bürokratların dışında kalan öğrenci kitlesinin büyük bir bölümü ayağa kalkmadı. Dahası da var. Ardından hep birlikte yüksek sesle ve adeta burjuvazinin ortalığı güllük gülistanlık gösterme çabasını bozarcasına Enternasyonal marşını söylediler. Bürokratların ve "yatıştırıcı" hocaların öksürük sesleri arasında marş bitti, sıkılan yumruklar indi. Daha sonra kürsüye gelen öğrenci temsilcileri Mamak'ta sıkıyönetimin baskılarını kınayarak sıkıyönetimde gözaltında olan ODTÜ Öğrenci Temsilcilik Konseyi yürütme kurulu üyesi arkadaşlarına devrimci mesajlarını ilettiler (Mamak'ta yatıyorlar). MHP ve ÜGD'nin kapatılmasına ilişkin verilen savaşımı dile getirerek ODTÜ'de jandarmanın baskılarına karşı "demokratik haklarına ve özgürlüklerine yönelik saldırılara en sert bir biçimde cevap vermeye hiçbir tereddütleri olmayacağını" belirttiler. Böylece ODTÜ öğrencileri burjuvazinin tezgâhladığı bu töreni devrimci eyleme dönüştürdüler.

Ertesi gün kıyamet koptu. Tüm burjuva partileri anti-komünizm silâhına sarılarak ODTÜ'nün adam olmayacağı konusunda sıkıyönetimi uyardılar. Oportünistler ise "eyvah CHP ile ittifak bozulacak" paniğiyle olayı kınadılar, bu arada eyleme katılan "yaramaz" çocuklarına ihtar verdiler. Acaba ODTÜ kitlesi oportünistlerin dediği gibi "halkımıza saygısızlık" mı etmiştir? Elbette ki hayır. Onlar burjuvazinin putlarından birinin daha nasıl devrilebileceğini bu eylemleriyle gösterdiler. Onlar emperyalizme bağımlılığımızı maskeleyen bu eskimiş türküyerine, ezilen halkların ve işçi sınıfının o en eski fakat hâlâ eskimeyen savaş türküsünü söyleyerek burjuvaziye korku saldılar. Oportünistler, devrim yapmaya niyetleri olmadığından, halkın bilinçlenmesinin çok zor olduğunu sanırlar. "Aman ürkütmeyelim" diye diye kuyrukçuluk ve kendiliğinden gelmeciliğin batağında debelenir dururlar. Ancak onlar kitlelerdeki heyecan karşısında birden tavır değiştirirler. Alanlarda enternasyonal marşını utana utana söylerlerken "burjuvazinin ulusal kesimi"nin göstereceği tepkileri kara kara düşünürler. "Eli işte, gözü oynaşta" olan oportünistler, yani en tehlikelileri olan ortacı oportünistler bir kez daha, bu yaramazlıktan dolayı burjuvaziden özür dilediler.

İstiklâl yoksa marşı da yoktur. Gün gelecek emekçi halkımız kızıl bayrağımızı, göğsümüzü gere gere söyleyeceğimiz kurtuluş türküleriyle göndere çekecektir.

Selâm olsun burjuvazinin oyunlarını bozanlara!

Selâm olsun devrimci türkülerle bile burjuvaziye korku salanlara!

K.M., Ankara

ODTÜ'lü İlerici Gençlerin Ankara sokaklarında dağıttığı bildiri

"ODTÜ'nün açılışında Enternasyonal söylendi" *(Tercüman)*

"Devletin gözü önünde ODTÜ'de neler oldu?" *(Hürriyet)*

"ODTÜ'deki olaylar tahkik ediliyor" (Ecevit)

"ODTÜ'de Komünist Enternasyonal marşını söylemek cüret ve ..." (Demirel)

"ODTÜ topluluğuna mal edilemeyecek bu olayı...." (Öğretim üyeleri)

"Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı, Emniyet Müdürlüğü ve Savcılık harekete geçti" *(Hürriyet)*

"ODTÜ'nün açılışında İstiklâl marşımıza yapılan saygısızlığı nefretle kınıyoruz" (Üstündağ)

"ODTÜ'de yapılanın devrimcilikle, sosyalistlikle ilişkisi yoktur" (TİP)

Türkiye'de burjuvazi, siyasi temsilcileri, kuyrukçuları ve boyalı basınıyla feryat ediyor. Bam teline basılmış gibi çirkin sesler çıkara çıkara, o kahrolasıca ağzı salya ve köpük saça saça yırtınıyor: "Ne mi oldu" diyorsunuz? Olan sadece şu: Burjuvazinin sıkıyönetim paşalarının alttan alta, inceden inceye ODTÜ'yü fethetme oyunları ortaya çıkarıldı, tekerlerine çomak sokuldu. Burjuvazinin iğrençlikle bir takım "değerler" arkasına gizlenerek bu oyunu tezgâhlaması planı suya düştü. Kısacası takke düştü, kel göründü. ÖTK yönetiminin yanlış ve uzlaşmacı tavrına karşın ODTÜ'nün ilerici, anti-faşist geleneği dimdik ayakta tutuldu. Olayı daha da açacağız...

ODTÜ'de "İstiklâl" marşı okunan son açılış töreni, 1972'de o zamanların "ayıp" fıkralarına konu olan cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın katıldığı tören oldu. 7 yıl sonra o unutulan "İstiklâl" marşı, bugün yeniden okunuyor. Bu bir tesadüf müdür? Kesinlikle değildir... 7 yıl önce, 12 Mart işkence ve zulmünün devam ettiği, devlet terörünün yaygınlaştığı burjuvazinin siyasi egemenliğini sağlamlaştırmak için her türlü baskıya başvurduğu günler yaşanıyordu. Burjuvazi siyasi istikrarı korumak sevdasındaydı. Ya bugün? Bugün de burjuvazi içine girdiği bunalımın yükünü emekçi halkımızın omzuna yıkmak için, sarsılan siyasi egemenliğini ve kendisinin çürüyen bir takım değerlerini yeniden sağlama bağlamak için bir yandan sıkıyönetimle halkımızın üzerine yürüyor, bir yandan da burjuva reformist CHP eliyle yığınları eylemsizliğe, beklentiye sürüklemeye çalışıyor. İşte birbirine benzeyen bu iki olgu, burjuvazinin acısını çektiği ve gerçekleştirmeye çalıştığı bu özlemler 7 yıl önce olduğu gibi bugün de burjuvazinin unuttuğu o "İstiklâl" marşının ODTÜ'de yeniden okunması girişiminin yapılmasına neden oldu. Yoksa olay ne tesadüfidir ne de burjuvazinin ulusal bağımsızlığa duyduğu aşırı ilginin sonucudur. Burjuvazi, kendi yarattığı bir takım değerler konusunda bile bu denli şarlatan, bu denli utanılacak hesaplar yapmaktadır.

Bugün ülkemizde giderek derinleşen bir bunalım var. Bu bunalımdan ya burjuvazinin istediği faşizm yoluyla, ya da işçi sınıfımızın istediği devrimci çıkış yoluyla çıkılabilir. Son 12 yılda 13 hükümet değişti. Burjuvazi alışılagelen yöntemlerle idare edemiyor. Gerici-faşist hükümet almaşıklarından sonra burjuva reformizmi de iflâs etmiş durumda. Yığınlardaki hoşnutsuzluk hızla artıyor. Yığın eylemleri burjuva reformizminin pasifist etkilerine, sağ oportünizme, gerici faşist güçlerin, saldırı ve sıkıyönetimlerine rağmen yükseliyor. Sadece son 1-2 ay içerisinde İzmit mitingi, Soda işçilerinin ve ilerici kadınların yürüyüşü MHP'nin kapatılması için yapılan eylemler bu durumu gösteriyor. İşte bu durumda temel görev, burjuvazinin burjuva devletin "Güçlülüğü", burjuva sisteminin "dimdik ayakta" olduğu izlenimlerine set çekmek; bunalımdan devrimci çıkış yolunu tüm yığınlara duyurmak, emekçilerin bilinç ve kararlılığını artırmak, onlara devrimci eyleme çıkmalarında yardımcı olmak, tüm bunları en iyi şekilde anlatan eylemleri gündeme getirmektir. İşte ODTÜ'de devrimcilerin açılış töreninde aldığı tavır, ülkemizin bugünkü koşullarında, burjuvazinin bu niyetlerine set çekmek için, görevimizi yerine getirmek demektir! Tüm yurtseverlerin, emekçilerin gözünde demokratik bir mevzi olan, burjuva devletinin, burjuvazinin sözcülerinin deyimiyle "yok" olduğu ODTÜ'de "İstiklâl marşı"nın okutulmasına karşı çıkmak, birinci ve temel olarak bunun için zorunludur ve devrimci tavırdır.

İşin bir de ODTÜ'deki mücadele yanına bakalım:

ODTÜ'de sıkıyönetim ilânından beri iki yönlü bir süreç izlenmektedir. Bir yandan sıkıyönetim saldırıları, tutuklamalar, kadroların etkisiz kılınması gibi, "sopa" yöntemi izlenirken, diğer yandan okul mensupları içerisinde çatlaklık yaratılmaya çalışılıyor. Öğretim üyelerinin geri konuma sahip olan kesimiyle, öğrenciler içerisinden Perinçekçi Maocular ve CHP taraftarlarının kullanıldığı böylesi bir oyun söz konusudur. Zor yöntemiyle ODTÜ'yü susturamayanlar, ODTÜ kitlesini bölmeye çalışıyorlar. Ve şurası açık bir gerçektir ki bir takım çevreler, rektör başta olmak üzere, bu oyuna çanak tutuyorlar. İşte açılış forumunda bozulan oyun, açığa çıkarılan hesap budur. Bundan sonra da bu hesabın tutmasına meydan verilmeyecektir.

ÖTK yönetimi, bu eylemi sıkıyönetimin ODTÜ'ye saldırısına uygun ortam yarattığını söyleyerek "provokasyon" diye niteliyor. Bu mantık burjuva reformizmine teslim olmak, CHP'nin ODTÜ üstündeki ince oyunlarına teslim olmak demektir. Herşeyden önce, yukarıda da belirttiğimiz gibi burjuvazi ODTÜ'de ikili oynuyor. Bir yandan abanın altından sopa gösterilirken diğer yandan da "eğitimin sürmesi" konusundaki ilkeli tavrımızda, ÖTK yönetiminin dar gurupçul çıkarlarını hareketin çıkarlarının önüne koyarak burjuvazinin ODTÜ'ye yüklenmemesi için taviz verme konumuna girmesinden faydalanarak pasifizmi, yılgınlığı, teslimiyetçiliği ve ruhsuzluğu yerleştirmeye çalışıyor, ÖTK yönetimi bunu görmüyor. Bu ikisine birden aynı ölçüde mücadele etmeden ODTÜ demokratik mevzi olarak kalamaz. Sıkıyönetimin ODTÜ'ye saldırması için gerekçe çoktur. Sorun oportünizme düşmeden doğru devrimci mücadele verme sorunudur.

ÖTK yönetimi ve her türden sağ oportünist akım bunu görmüyor. HK Maocuları da yığınların duyduğu haklı tepkiden devrimcilerin koyduğu tutarlı tavırların sonuçlarından yararlanmak için yaygara yapmaktan öte birşey yapmıyorlar. Genç-Öncü, burjuva basınının saldırısı karşısında, her zaman olduğu gibi beyaz bayrak çekti. "Bu eylemin devrimcilikle ilişkisi yoktur" dedi. Bunları sadece bu olayla ilgili olarak değil, MESS grevleri sırasında da söylediler. Genelde-ki burjuva kuyrukçuları somut olaylarda böylesine yansıyor.

ÖTK yönetimi "olaydaki olumsuzluk ÖTK'nın genel tavrı değildir" diyerek ve burjuva yayın organlarından okutarak gene beyaz bayrak çekti. Hem de burjuvazinin ODTÜ öğrencilerini topa tuttuğu, ODTÜ öğrencilerini "bölünmüş" göstermeye çalıştığı, Maocu hainlerin, CHP'li reformistlerin buna çanak tuttuğu bir dönemde ODTÜ öğrencilerinin bölünmüşlüğü görünümünü güçlendirdi. Burjuvazinin bu açıktan yararlanıp saldırılarını yoğunlaştırması için zemin hazırladı. Ve işte biz bunun için ÖTK yönetimi oportünist bir çizgiyi izliyor diyoruz, bunun için dönemeç anında yığınlara önderlik edemediğini, bundan kaçtığını açıklıyoruz.

ARKADAŞLAR,

Olayların ardında yatan gerçek budur. Bugün suçüstü yakalanan Mehmet Kıcıman kendi yanına çektiği öğretim üyeleriyle "saygı(!)" mitingi düzenliyor. Böylelikle Demirel'in 1 Mayıs 78'den sonra düştüğü durumu benimsiyor. Biz burjuvazinin bir takım değerleri pazara çıkarttığını, ulusal bağımsızlığımızı, Kore Savaşı döneminde insanlarımızı dolar karşılığı sattığını çok iyi biliyoruz. Ve şunu da çok iyi biliyoruz ki, bu değerler arkasında gizlenerek bize yönelteceği saldırı köpeğin saklanarak ay ışığında ulumasından öteye gitmez. Bu nedenle Demirel 1 Mayıs 78'den sonra avucunu yaladı. Şimdi de 12 Mart döneminin muhbir vatandaşı Mehmet Kıcıman tüm sevimliliğini takınsa bile, ulusal bağımsızlık konusunda kararlı(!) olduğunu göstermek için şehirden arabalarla cübbe getirse bile gene avucunu yalayacaktır. Çünkü ulusal bağımsızlığımızın gerçek savunucuları, gerçek savaşçıları devrimciler, KOMÜNİSTLERdir.

Bu uğurda kanlarını, canlarını verdiler. Zindanlarda çürüdüler. Günümüzde de bu savaşın en önünde yürüyorlar. Bu şeref ne burjuvaziye, ne de onun uşaklığını yapan Maocu hainlere aittir.

Öğretim üyeleri ülkemiz NATO'ya, İMF'ye peşkeş çekilirken neden yürümediler?

Öğretim üyeleri Maraş katliamını neden protesto etmediler? Bunca faşist saldırı ve katliam olurken "Üniversitelerin tarafsızlığı" palavrasının ardına gizlenerek neden sustular?

Öğretim üyeleri bu sorulara yanıt vermelidirler. İlerici ODTÜ öğrencileri oynanılan oyunu bozdular. Bozmaya devam edeceklerdir. Burjuvazi varsın bozulan hayal şatosunu onarmaya çalışıp sağa sola saldırsın. Bundan birşey çıkmayacağını ilerici ODTÜ öğrencileri dost-düşman herkese göstereceklerdir.

İLERİCİ GENÇLER